

1. srebrni ram, 15 × 22 cm

Fotografija dečakâ na stočicu u predsoblju ista je ona koju su iskoristili i za nadgrobnu ploču.

Snimljena posle božićnog ručka, prikazuje ih zajapurenih lica i raskopčanih košulja. Stariji drži Mlađeg podruku. Braća se gledaju trenutak pre nego što će prasnuti u smeh.

Posle te nije više bilo fotografija. Bar ne onih na kojima su samo njih dvojica. Nekoliko poziranja — Stariji stoji, Mlađi kleči — s ekipom na turniru koji je organizovala parohija, ili grupni portret s drugarima, rođendanska torta na stolu. Desetine selfija s grimasama, s naočarima za sunce reflektujućih stakala, s tragovima preplanulosti, s podignutim kriglama piva.

Ali nije bilo nijedne fotografije vredne izrade i srebrnog rama.

2. fiksni telefon, marka Sirio, boja slonovače

Dok je telefonirala, Majka je obično nešto zapisivala, a potom te zabeleške bacala. Nekad su to bila imena — ljudi, ulica, stvari koje treba kupiti u supermarketu. Ili datumi, satnice, žvrljotine.

Vratila se iz ribarnice i kuvala čitavo prepodne. Mlađi je telefonom javio da neće doći na ručak. Rekla mu je da ne može da zove u poslednjem trenutku, kad je već sve spremno, da to radi svaki put, da ga nije briga ni za koga osim za sebe. Govorila mu je urezujući u papirić spirale ciklona.

S druge strane slušalice — tišina ravnice šibane vetrom. To je bila njihova poslednja svađa.

3. polica u rokoko stilu

Blindirana ulazna vrata su gol. Čitavo predsoblje sve do stočića s telefonom je peterac. Bela tačka—tamna žila na mermeru.

Izvođenje penala je bilo zabranjeno, zato im je to bila jedna od omiljenih igara. Važilo je samo jedno pravilo: jedan šutira, drugi brani, menjaju se kad se postigne gol.

Stariji je bio na голу, u polučučnju, spreman da se baci. Znao je da će Mlađi šutirati nisko, po zemlji. To je bio njegov najbolji udarac, ali ga je već triput odbranio.

Mlađi ga je pogledao u oči. Pogledao je u loptu. Pogledao je gornji ugao gola, kao da kaže, sad ću je zabiti tu — blefirao je, šutiraće nisko.

Ulazna vrata su se otvorila, ušao je Otac. Spustio je aktovku na stočić i, ne skidajući čak ni sako, potrčao ka Mlađem. Predriblao ga je, okrenuo se, šutirao: lopta se odbila od gornjeg ugla gola, od zida, od police iznad stalka za kišobrane.

Preklopili su se radovanje zbog gola, prasak bombonjere s venčanja¹ kad je pala s police i uzvik Majke koja je spremala večeru.

Koliko puta moram da kažem da se fudbal ne igra u kući!

¹ Bombonjera (it. bomboniera) tradicionalni je mali dar koji mladenci na venčanju poklanjaju gostima, kao znak zahvalnosti i za uspomenu na taj dan; može biti kutijica ili drugi, često simboličan predmet. (nap. ur.)

Širom je otvorila vrata i pred sobom ugledala Starijeg, Mlađeg i Oca, još uvek u sakou i s loptom pod miškom.

Gledala ih je zapanjena; zatim se vratila u kuhinju i zatvorila vrata za sobom.

4. podupirač vrata od murano stakla

Majci se dešavalo da krene ka ulazu, misleći da dolaze.

Kroz prozor su dopirali glasovi, pa je očekivala da kroz koji minut čuje kako se kikoću ulazeći u kuću. Stižu, gotovo da je videla kako treskaju blindiranim vratima o podupirač — kuglu od dimljenog stakla.

Nećete ni da se javite? — doviknula bi, nastavljajući da secka luk.

Odlazeći u kupatilo bacila je pogled u njihove sobe i prenula se što ih zatiče praznim. Krevet i kompjuterska stolica su još uvek čuvali oblike njihovih tela: kao da su maločas ustali.

Ocedila je testeninu i tek u tom trenutku shvatila da je sto postavila za četvoro.

Ostavila je ručak na stolu i vratila se na terasu da čisti i tare pepeo koji je napadao pre skoro mesec dana.

5. kristalna bombonjera s venčanja

Na stočiću, pored telefona, nalazi se Majčina i Očeva bombonjera koja je prvobitno stajala na polici. To je mali globus, simbol njihove ljubavi prema putovanjima, s pukotinama koje is crtavaju granice novih kontinenata.

Godinu dana posle njihovog venčanja rodio se Stariji.